

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

5 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2018/14 No: 553
4 TL. (KDV DAHİLİ)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

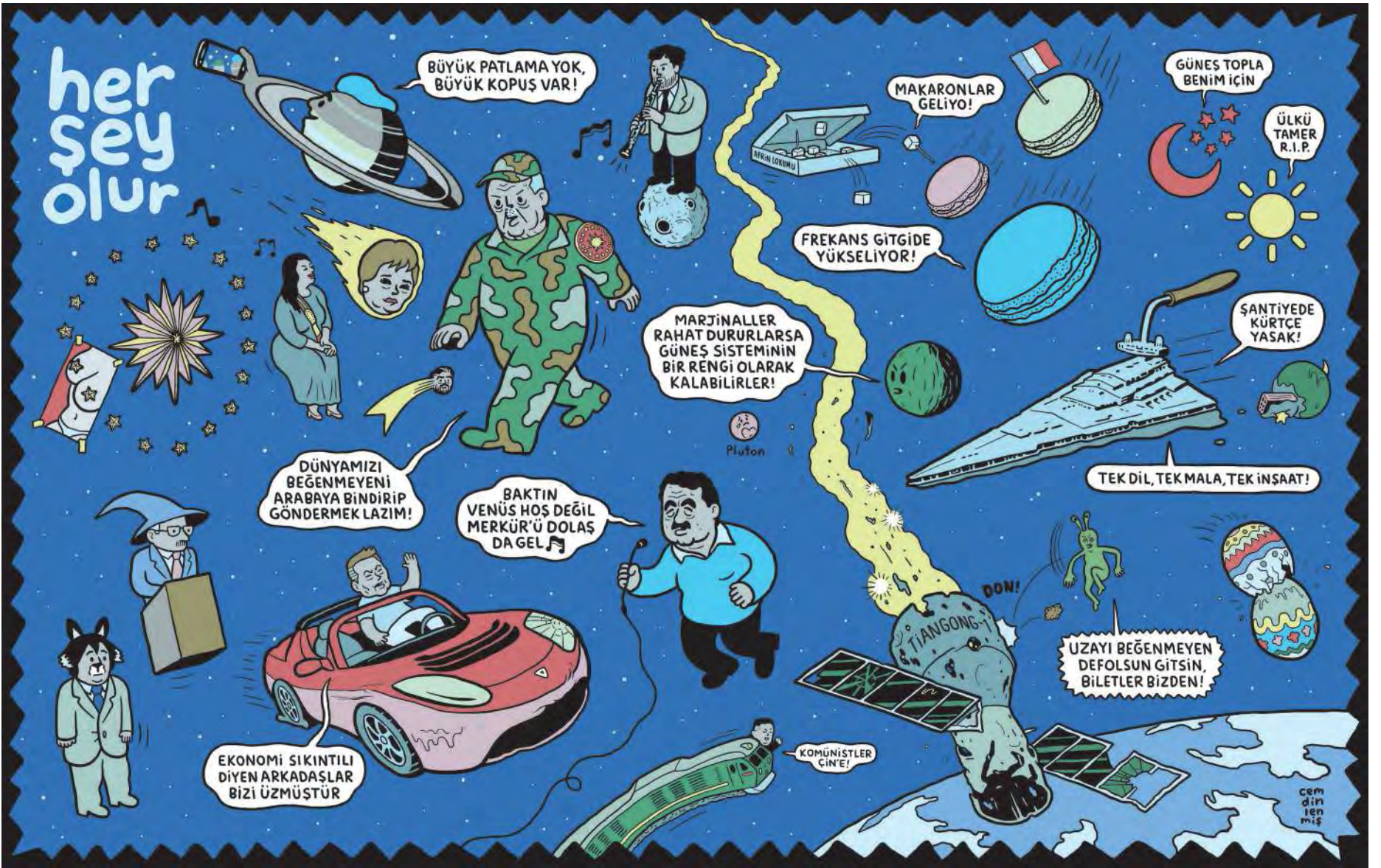
18 Mart Çanakkale Anması'nda kadın tiyatro sanatçıların TBMM Başkanlığının talimatıyla sahneye çıkartılmadığı ifade edildi.

Romeo & Jülyen et

İSMAIL ABİ!!
AL GETİR EKMEĞİNİ
BİŞTİ BUNLAR
BİŞTİ BİŞTİİ!!!

Normal şartlar altında

yenilmekte hele hele yenilmeye çok uzun zaman önce alışmış, hayatı boyunca çıktığı hiçbir maçı kazanamamış insanlar için hiç de sarsıcı bir yan yoktur. Hiç öyle kaybedenler güzelleme yapmadan, kaybetmelere üzülmeden, kaybetmekten de gocunmadan yaşanabilir. Ama tabii kime yenildiğiniz, nasıl yenildiğiniz de önemlidir. Hakem az biraz taraf tutsa da, rakip takım seyirci üstünlüğüyle hakemi ve oyunu kontrol altına alsa da, şaibeli servetine güvenerek en kral transferleri yapsa da çıkar sahaya oynar, yenilirsiniz ama bunu dert de etmezsiniz. Tabii sizi yenen ve kendi aralarında sırayla şampiyon olan takımlar birbirlerine en fazla takılır, şampiyonluklarını, galibiyetlerini yediklerinin başına kakmazlarsa. Ama **Yeni Türkiye'de** ansızın peydah olan bir takımın önce kasalarını tüm diğer takımlardan daha fazla doldurduğunu, sonra tarihi bir tesadüfle şampiyon olduktan sonra hemen çirkeflğe başladığını görebilirsiniz. **Yeni**

Türkiye'nin yeni şampiyonunun daha önce sadece etki altına alınan hakemleri doğrudan satın aldığını ve hatta hakemleri bile kendi takım formasıyla sahaya sürdüğünü, maç sırasında oyunun kurallarını değiştirmeye başladığını, olmayan gollerini zorla saydırıp yedikleri buz gibi golleri saydırmadığını ve kırk yılda bir bal gibi yenilseler de yeri geldiğinde kan dökerek maçı iptal ettirdiğini görebilirsiniz. Ama hepsinden fenası, bu yeni takımın; bırakın daha önceden şampiyonluğa oynayan diğer takımları şampiyonluğun hayâlini bile kurmayanların bile karşısına geçip "Geçirdik, nasıl da yendik, çatlayın da patlayın," diyerek açık açık rencide etmesidir. **Yeni Türkiye'nin** yeni şampiyonu artık rakiplerinin sahada mücadele etmesini istememektedir. Yeni şampiyonun rakiplerinin kalelerine giren topu çıkarmak ya da sahada topa santrada da olsa dokunmak hakları bile yoktur. Şampiyonun rakiplerine biçilen tek rol sadece bir renk olarak uslu uslu durmaları ve şampiyonun zaferlerinin önünde eğilmeleridir, aksi taktirde kulaklarından tutulup fırlatılırlar.

@baris_uygur

Kaç Yılda? FIRAT BUDACI

İbrahim Tatlıses, "Biz doğuda Ata'mıza Ato deriz. Daha samimi, içten olduğu için. Ne var ki bunda. Bu da mı yanlış? O zaman bana İbo denmesin," diyeti **13 yıl,**

Tansu Çiller, "Cenabı Allah'ı size emanet ediyorum!" diyerek miting alanındakilere büyük bir sorumluluk yükleyeli **16 yıl,**

Ahu Tuğba, "Buyur Gel Mırnak" isimli bir kaset çıkaralı **29 yıl,**

Eliot ve Ruth Handler, kızlarının "melek yüzlü" bebeklerle oynamak yerine, dergilerden kestiği yetişkin kadın resimleriyle oynadığını görünce Barbie bebekleri üretmeye karar vereli **59 yıl,**

Atilla Taş, "Bu lanet hayatta bir ben vardı, bir Allah vardı, bir de Erol Köse," diyeti **14 yıl,**

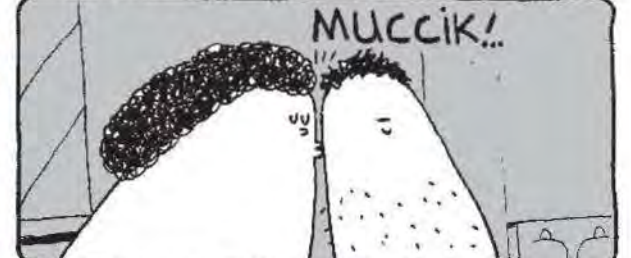
Justin Timberlake'in Janet Jackson'ın memesini açtığı şovu izleyen Teri Carlin adındaki bir kişi, "hasara" uğradığını söyleyerek dava açalı **14 yıl,**

YATAŞ mağaza açılışında yastık kavgası yaparken kıpkırmızı bir suratla aniden yere yığılan Cansız Manken Vahe Kılıçarslan, boğazındaki kaz tüyü çıkarılınca rahatlayalı **19 yıl,**

Zengin ve Yoksul dizisinin kötü karakteri Falconetti, kardeşi Tom'u bıçaklayınca Günaydın gazetesi "Ellerin Kırılın Falconetti!" manşetini atalı **42 yıl,**

Beat kuşağı yazarlarından William Burroughs silahıyla 'William Tell'cilik oynarken karısı Joan'ı alından vurmalı **67 yıl olmuş.**

nisan hakan

Merhaba.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelmiyor gelmiyor, havalara biraz ısınsın, sık sık geliyor, çok sık geliyor. Manyak mıdır nedir acaba. "Alpay'ım" dedi. Dedim "hani bu konuda anlaşmıştık, bana Alpay'ım demeyecektin, anlaşmamış mıydık acaba bu konuda acaba" dedim. "Tamam tamam" dedi, "senin de havandan geçilmiyor y.rrak" dedi. "Haydaa" dedim. "Bak ne anlatacağım" dedi, "sen Beatles seven insansın" dedi. "Ee" dedim. "Hani Hey Jude'un kaydı sırasında orkestradan bir sokuk, bu nasıl kötü bir şarkı diyerek sigi olup gitmiş ya, düşünüyorum da, bak ben senin kadar Beatles bilmem, ben de çok severim o ayrı, ama seninle kapışmam, düşünüyorum da, ulan Beatles sana böyle bir fırsat vermiş, tarihe geçeceksin, adamların nefes alıp verişleri tarih, gün gün saat saat dakika dakika yaşamlarının kitapları var, yapıtları olağanüstü, klasik müzikte Mozart neyse, Beatles da kendi kulvarında o, ki o kulvarı da yaratan Beatles zaten, e be deyyus seni, fazladan ilgi çekmeye çalışmak ne acaba, Hey Jude'u beğenmiyor, öküzen sen ne anlarsın, sen kimsin ki acaba ya, sen kimsin ki, sonra Beatles şarkılarını anlamamak diye bir şey var şu dünyada, Beatles özellikle bazı şarkılarında sen onu anlama diye özellikle uğraşmıştır, hem anlamıyor, hem diyor bu nasıl şarkı, ya sen ne anlarsın acaba ya, seni o orkestraya sokanı bulacaksın aslında o olacak, liyakat yok anam liyakat yok, İngiltere Kraliyet Orkestrası'nda liyakat yoksa demek ki" dedi. "İngiltere Kraliyet Orkestrası mı" dedim. "Ya ben tam bilmiyorum, attım burasını, ben aklımda kaldığı kadarıyla şey yapıyorum" dedi. "Valla" dedim "ilk kez bir konuda sana çok katılıyorum" dedim. "Gideyim mi ben o zaman" dedi. "Kal istiyorsan biraz" dedim. "Yeni Beatles plakları aldım, dinleyek mi" dedim. "Dinleyek tabii" dedi. Kısa bir süre sonra Strawberry Fields Forever çalmaya başladı. Evin içi sapsarı oldu. Yıllar yıllar sonra hayali kuzenimle mutluydum. Güllümsüyorduk, iyiydik öyle.

"Kırk'ından sonra azanı teneşir paklar" diye laf vardı eskiden. Dedikodulu evlerde ben bu lafı çok duymuştum. Bu lafın önermesiyle gerçekten hiç ilgilenmiyorum, fakat resmen toplumsal bir tespit yapacağım şu anda, resmen hazır olun. Şimdilerde durum böyle değil ama eskilerde böyleydi demek ki. Kırk'tan sonra insan yaşlı oluyordu demek ki. Ya da içi ölü bir toplumduk. Sanki kırk'tan sonra hiçbir şey yapılmamış gibi. Lan kırk ne, kırk zımba gibi güzel yaş. Kırk hala çok genç. Zaten bence artık orta yaş diye bir şey yok. Çocuk var, genç var, ölü var. Yaşlı diye bile bir şey yok artık. Yani var tamam da eskisi gibi de değil ağı. Eskiden futbolcular bile otuz yaşında yaşlı kabul ediliyorlarmış. Şimdi kendine bakarsan kırk yaşında bile futbol oynayabiliyorsun. Bakınız Ryan Giggs, bakınız Mondragon. Mondragon kırk üç yaşında dünya kupasında oynadı. Gerçekten bak. Eskiden toplum olarak içimiz ölmüş bizim. Kasvetli bir havamız varmış. Hep yanlış yönlendirilmişiz. Hep ama ya. "Hayat kırk'ında başlar" diye de bir şarkı vardı. Bu da saçma. Neresinden tutarsanız tutun, elinizde kalıyor: "Hayat kırk'ında başlar" ne demek. Kusura bakma ama "kırk yaşına kadar ne yaptın hacı" diye sorarlar insana. Ne yaptın. Ne yaptın ya kırk yaşına kadar. Lan deli olacağım. Bizleri gerçekten çok kötü kodladılar. Olmadı yani bu böyle. Ruh hastası ziyan bir toplum yetişti. Olmadı bu şekil, ben size söyleyeyim. Hiç olmadı bu böyle. Hiç ama ya, hiç. Yemin ediyorum sinirim tepeme çıkıyor bu tarz olayları ifadeleri düşündükçe. Adam diyor ki mesela, "çocuğum olana kadar bomboş bir hayat yaşamışım" diyor. Ya niye ya, niye. Niye bomboş bir hayat yaşadın. Övünüyor bir de. Ayrıca kimi kandırıyorsun. Bomboş bir hayat yaşamaya devam edeceğimi biz bilmiyoruz mu yoksa. Çocuğa bırakacağın miras bomboş bir hayat olacak, biz bunu bilmiyoruz mu. Deli olacağım arkadaş ya. Biraz bir ruh istiyorum, çok mu şey istiyorum. Biraz eğlence, biraz hareket istiyorum. Biraz neşe istiyorum ya, çok mu şey istiyorum.

Bir de unutuyorum. Vallaha bak. Bende unutamamak hastalığı var. Hastalık bu bence. İyi bir şey değil çünkü unutamamak. Ne bileyim, çocukken yaz tatilinde köye giderken muhabbet kuşlarımızı komşumuza bırakmıştık. Baksınlar diye. İki ay sonra döndüğümüzde kuşlarımız ölmek üzereydi. Sokuklar kanarya yemini dayamışlar muhabbet kuşlarımıza. Gel de isyan etme şimdi. Sonra bir keresinde de güvercinim kaçmıştı bir çatıya. Ve güvercinimi oradan almam gerekiyordu. Çıktım tabii ki o çatıya. Güvercinimi aldım, çünkü almam gerekiyordu. O benim güvercinimdi ve ben de onun insanı. Birbirimizi çok seviyorduk ki biz. Derken ben çatıdayken, güvercinim de elimde öyle, avludan aşağıdan bir adam çatıya merdiven dayamış, yukarıya doğru çıkıyor öyle. Ve öyle bir geliyor ki, net beni öldürmek istiyor. Çatısını yıpratmış çünkü. Ağlamaya başladım. Fakat adamın yüzünde en ufak bir vicdan yoktu. Öldürecek beni. Çatıda başlayacak beni dövmeye, çatıdan aşağı atacak, öldürecek işte beni. Çatıdan aşağı atladım. Elimde güvercinim. Bayağı da yüksekti çatı. Yakalayamadı beni. Ama işte unutmuyorum. Kaçtım belki oradan ama asla unutmuyorum. O yüzü hala hatırlıyorum. Bir yerde karşıma çıkarsa hiç beklemezken patlatacağım yumruğu suratına. "Al sana çatı, al sana kiremit" diyerek. Pis ya, yemin ediyorum, pis.

Hoşça kal.

"İlahayya"

6 Nisan Cuma / BKM Mutfak Sahne / Saat: 21.45 /
bilgi: 0212 327 72 00

Vekalet savaşları son yüzyılda ayyuka çıkan bir fenomen. Durun hemen kaçmayın, savaş gibi iç karartıcı bir konuda değil bu yazı, sadece önden zemini hazırlıyorum. Zaten arkadaş oturup on bölüm diziyi su içer gibi

izliyorsunuz bakalım ne olacak diye de, bir paragraf yazıya gelince niye kaçıyorsunuz anlamıyorum. Kız mıyorum ama kırılıyorum valla. Biz de sizi düşünüyor, içinizi karartmamak için uğraşıyoruz ama bazen meseleye dolambaçlı yollardan gelmek gerekiyor. Ha gerçi çok da gerekmiyor aslında: Sonunda Nubar Terziyan'a bağlanacak yazı ne diye Vietkong ve Kızıl Kmerlerin Sovyetler'den aldığı desteğe uğruyor onu ben de hiç kestiremiyorum.

Ha nedir, vekalet savaşları dedik değil mi? Tabii bu da ortamlarda kullandığınız zaman ilk başta etrafınızdakilerin "Hmm bu adam bir şeyler biliyor galiba," dediği sonra dinlemeye devam edince "Hadi lan düdük makarnası," diye terslediği laflardan. Evet adamlar çünkü kırk yıllık hayatında bir kadının bilmediği konularda biliyormuş gibi büyük ve iddialı laflar kullandığına pek şahit olmadım. Tamamen biz erkeklere has bir denyoluk.

Peki ne oluyor bu vekalet savaşında? Mesela Amerika ve Sovyetler birbiriyle savaşmıyorlar ama Kore'de ya da Afganistan'da ülkeler büyük güçlere vekalet eden küçümenlerle savaşıyorlar. Yanıbaşımızda Suriye'de yıllardır kanlı ve korkunç bir iç savaş yaşanıyor ama maşallah Çeçenistan'dan Çin'den, Balkanlardan gelen sosyopatı da var savaşan taraflar arasında, Amerika da var, Rusya da var, İran da var isporcusu, ihtiyarı veremi de var ve hatta biz de varız.

Savaşları bir kenara bırakalım, onlar nasıl olsa arkamızdan gelip bizi buluyor bir şekilde de bu "vekalet savaşlarının" bir benzeri Türk Sineması'nda vekalet aşkı şeklinde karşımıza çıkıyor (Aha bakın belirdi Nubar ustanın al yanakları). Bakıyorsunuz, fakir ama kalender balıkçı, Türkan Şoray'la Ediz Hun birbirine kavuşsun da aşk yaşasın diye elinden geleni yapıyor, resmen Türkan'ı Ediz'den, Ediz'i Türkan'dan çok seviyor.

Genelde Nubar Terziyan, İhsan Yüce gibi dev abilerimizin canlandırdığı bu karakterler filmin başrol erkeği başrol kıızıyla yatacak diye yeri gelir işini gücünü bırakır, yeri gelir onlardan çok heyecanlı bir de olur a (ki her filmin bir noktasında muhakkak oluyor) Türkan'la Ediz mutlu anlar yaşamaya başarlarsa bir yandan onlar için balık pişirirken bir yandan öyle mutlu, muradına ermiş gözlerle bakar ki filmin çiftine, sanırsın ki kendisi girecek gerdeğe.

Bu Proxy Fuck meselesinin en iyi işlenmiş örnekleri gerçekten Türk Sineması'nda ve hatta ben başka ülkelerin çektiği filmlerde iki genç birbiriyle yatacak diye bu kadar coşan, bu kadar kendinden geçen, malını mülkünü zamanını iki zibidi muradına ersin diye harcayan başka karakter görmedim. Tamamen bizim sunduğumuz bir katkı da olabilir. Tabii daha entelektüel görünümlü bir analize kalkışsam oradaki o ihtiyaç balıkçının sinemada filmi izleyenlerin kapılacağı duygular için bir lejant işlevi gördüğünü, izleyicinin ne zaman sevinip ne zaman üzüleceğini bu lejant sayesinde anladığını da ileri sürebilirdim ama başka biri bana söylese "Hadi lan düdük makarnası," diyeceğim şeyleri dile getirmemek gibi bir prensibim var. Zaten lejant'ı da sözlükten aradım da buldum.

Türk Sineması'nda hâlâ böyle vekalet aşkları yaşayan karakterler var mı bilmiyorum ama bir ara TV filmleri döneminde Veli Çelik de denemişti benzerini. Bir cümlesiyle herkesi kendisine hayran bırakabilen bir reklam yazarı ve o reklamcıya hiç "Ay logoyu büyütelim bir de kurumsal bir şirket olduğumuzu başlıkta vurgulayalım," demeyen reklamveren (Aydan Şener) arasında geçen aşk da dönüyor dolaşıyor sahildeki şarapçıların yanına bir uğruyordu. Tabii o filmde bu adamların işlevi, herkesi kendisine hayran bırakan zeki, kültürlü, kocaman cipe binen, rock dinleyen, asi ve umursamaz başrol erkeğin (senaryoyu bir erkeğin yazdığının net bir ispatı) yeri geldiğinde nasıl da halk adamı olabildiğini ortaya koymaktı herhâlde ya orası ayrı.

Her neyse, gerçek hayatta böyle şeyler olmaz tabii ki arkadaşlar, siz siz olun sevgilinizi elinden tutup dağın başında, kuş uçmaz kervan geçmez köşelerde yaşayan adamların yanına götürmeyin. Allah korusun yalnız başınıza dönüverirsiniz Yeşilçam sevdanız arabesk video filminin içine atarız sizi.

YİĞİT ÖZGÜR

ve SİNEM

Sadece
ablası için üzül-
yor, yoksa
umrunda
değil...
-I-

Elhan Kılıç

1 Hafta önce.

Yaptırırsana.mnaki,
adam stamına koy-
du hâlâ bakıyorsun
ave! ave!...

Ver lan şu bilgisayarı
işim gücüm var...

Kendine bi tablet alsa-
na sen ya, bi excel kulla-
nıcam diye canavar
gibi aleti
yatırıyorsun...

Bok çukuruna çevirmiş yine aleti...

Downloads
Tümünü
sil.

Mavibalina.txt
açık olduğu
için silmi-
yor...

BU SATIRLARI NE
OLDUĞUNU BİLMEYEN
OKUYORSAN HEMEN
KAPAT VE SİL. ÇÜNKÜ
DEVAM EDERSEN
ASLA GERİ DÖNEME-
YECEKSİN...

...DEMEK İRADENE GÜVENİYORSUN,
BU GÜZEL... PEKİ NE KADAR İLERİ
GİDEBİLİRSİN? KENDİNİ NE KADAR
TANIYORSUN? HAPSOLDUĞUN HAYATIN
VE DAHİL OLDUĞUN SÜRÜNÜN NE
KADAR DIŞINA ÇIKABİLİRSİN?

...Seni bu hayata bağ-
layan şeylerin kölesi
olduğunu farkettiğin
gün gerekli cesareti
kendinde bulacaksın.

...O gün geldiğinde mavibalina@gmail'a boş
bir mail gönder... Sana ulaşacağız...

Bol şans...

Hadi
koçum

ENGİN, ŞU MAİLE BAK BAKIM.
POLİÇEYİ GÖNDERMİŞ Mİ GERİZEKALILAR?

HA' BEN DEMİN BAK-
MIŞTİM YASEMİN
HANIM...

OLSUN!
Bİ DAHA BAK!

YENİLE!

Outlook
Gelen Kutusu (1)

mavibalina@gmail
ARICA YAPI
Sarıyer Belediyesi

O NE BE? BALINA...

Ayakcabi sipariş vermiştin
de o şey olabilir Yasemin
Hanım... Ehet.

ŞİRKET MAİLİNİ NİR
ZİVİR İŞLERİNİZ İÇİN KUL-
LANMAYIN ARKADAŞLAR!

IS

Çöp Sep

TK!

outlook / Gelenler

Sent: mavibalina@gmail

CC: BC...

Oyuna hoşgeldin Engin;
Uyanmayı seçmen bizi
sevindirdi, ancak bu
sadece bir başlangıç...

Oyuna devam etmek
istiyayın. Senden iste-
diklerim.

...İlk görevin bugün kimsesyle tek
kelime bile konuşmamak; İnsan-
lar hep senden bir şeyler baklarlar
seni tercihle bulunmaya zorlarlar...

İslama köfte mi,
türü mü?..

İslama

...Onların zoruyla kurdun
her cümle seni onlardan biri
yapar... Ruhunu satın alırlar...
Onlara istediklerini verme.

Abicim bu ubere saldırın
seresizler yüzünden bizim de
adımız çıkıyor... Ha UBERİN
DE mine koyluyun o ayrı...
Haketiz miyim?

Bugün bu görevi tamamladığında
kendini çok daha güçlü, hatta yenilmez
hissedeceksin; İstemediğin hiçbir açık-
lamayı yapmak zorunda değilsin, ve onlar
bunu kabullenmeli...

Nerde kaldın aşkım.

Engin?..

Bu maile cevap olarak telefon numaramı
yaz ve gönder... Günün sonunda
tecrübeli bir balina seninle iletişime
gececek...

Sürüden ayrılırken sana rehberlik
edecek... Ona güvenebilirsin...
Bol şans...

Balına

iyi geceler
balına...

Devam edecek.

"Tenha gecelerde beni eyler müteselli
Baykuş sesini bülbül-ü şeydaya değişmem.
Sen naz ile gözler süzüp ettikçe tebessüm
Bir handeni vallahi bu dünyaya değişmem."
- Y.Nezihe Bükülmez

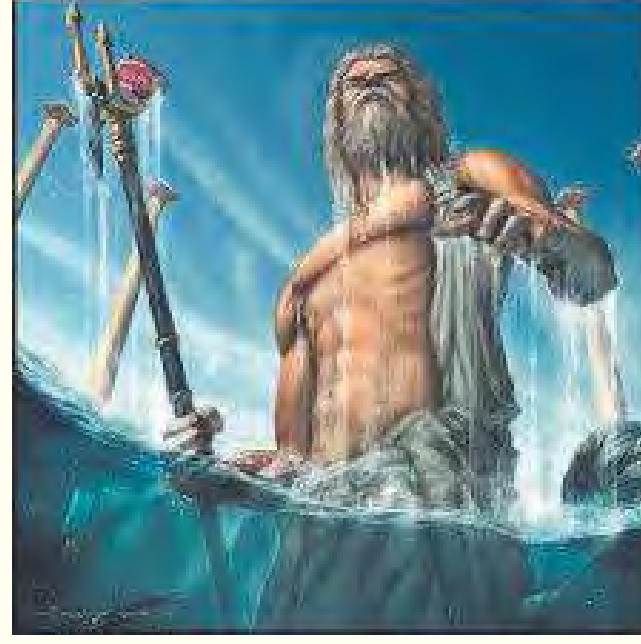
İLÂHİ KREASYON

Reklam Tanrısı Jargon, kükreyerek uyandı. Son günlerde bu huyu çıkarmıştı, uyanınca kükriyordu. Çünkü Zeus'un bazı sabahlar adeta bir şükredişle karşık kükredişini Diyet Tanrısı Ombuds'tan, kaya parçalarıyla dağa doğru squash oynarken iştmişti. Zeus da Jargon'a karşı boş değildi: Tanrı atama ve tayinlerinde ona hep danışır, beyin fırtınalarında kaybolan deneyimsiz stajyerleri savruldukları yerden getirip ana kadroya alınmalarını sağlar, Jargon'un en yeni fikirlerini Keyif Tanrısı Jagermeister'in eşliğinde Olimpos Tower'ın en üst katındaki Tatar Bahçesi'nde dinlemekten zevk duyardı. Sinirli olduğu günlerde, Jargon da bu sinirden payını alır, koskoca Zeus, ailesinin yanında dedikodu yapar "Vay arkadaş, neymiş bu fikir fikir dedikleri nesne, benim buralar olmasa neye fikir bulacaktı herif? Tanrılar Tanrısı olmuşum, daha ne reklamı? Ancak, ben olmayan bir şeyin bana reklamı yapılabilir" mealinde saydırırdı. Sonra grup toplantısı

metinlerindeki katkısını hatırlayıp Jargon'u yeniden sevmeye başladılar. Bazen de lir eşliğinde kaçak uzunun etkisiyle, Zeus'a tatlı-sert bir babacanlıklar gelip yerleşir, Jargon'a "Tanrılar bu yıl kurumsal kimlik filmini erken istiyorlar paşam, ona göre ha" der, gevrek gevrek gülerdi. Jargon, Ombuds'un önerisiyle her sabah biraz daha tiksinerak içtiği ebeğümeci çayını yudumlarken, önündeki listeye baktı. Bu liste, acil-önemli listesi idi. Dört maddeden ibaretti;

1. Acil ve önemli işler
 2. Acil olmayan önemli işler
 3. Acil ama önemli olmayan işler
 4. Ne acil ne de önemli olmayan işler
- Slogan Tanrısı Pekşat, muziplik yapıp listenin altına "5. Nejat İşler" yazmış, bu yüzden Jargon tarafından pazartesi toplantısında ciddiyetsizlikle suçlanmıştı. Gelgelelim Jargon, esas Strateji Tanrısı Çiçil'e bozulmuştu. Kalemli ağzına soka soka "Hem acil hem de önemli değilse o maddeye ne gerek var, dördüncü maddeyi atalım listeden" deyişine kızmış, "Biz burada anayasa yapmıyoruz, manifesto yazmıyoruz, reklam tasarlıyoruz küçük azize" diye çıkmıştı. Zaten kendisi ördek kafası yeşilliğindeki şu ebeğümeci çayına katlanırken, Çiçil'in sade kahveyi koklaya

koklaya hazdan kıvrancasına karşısında içmesine gıcıkta, onu da diğerleri gibi, her fırsatta tersleme arzusuyla doluydu. Enerjili zihniyle negatif ruhunun hırslı, şiddetli, tuhaf ilişkisinden memnundu.

Acil de önemli de olmayan iş, Zeus'un oğlu Fayton'un Jargon'la çalışıp fikir bulma isteği idi. Normalde Zeus'un oğlunu asla reddetmezdi Jargon, fakat genç Fayton o kadar saçmalayan, o denli ne dediğini bilmeyen, fikir bulmadığı gibi mütemadiyen goygoy yaparak başkalarına da fikir buldurmayan bir kişiydi ki, Jargon onu her gördüğünde yüzüne bariz bir seğirme gelirdi. Fayton, son olarak boş tanrı kadrosuna 'İsri Tanrısı Ufo'yu önermiş, yetmezmiş gibi ısrar da etmişti. Jargon, sabahları kükrerken, gözünün önüne Fayton'un simasını getirip daha kalpten kükriyordu. Yine de fikirsiz gençle mütebessim konuşuyor, "Sen asıl babandan şimşek

atmayı öğren, şimşek fırlatabilen bir gencin küresel pazarda marka değeri yüksek olur" türünde tavsiyeler veriyordu. Acil ama önemli olmayan iş, Narsis'in aranmasıydı. Jargon, Ayn Rand'ı Benimsetme Lokali'ndeki bir akşamüstü partisinde Narsis'le tanışmış, Üsküp Şerbeti'nin de etkisiyle Narsis'e kendi

isminde, her müşteride ayrı kokan bir parfüm çıkarmasını önermiş, böylece müşteri memnuniyetinde tavan yaptığını hissetmiş velakin Çiçil, bir yıl bir ay çalıştıktan sonra Jargon'a "Asit test olumsuz geçti. İletişim Tanrısı Fokus'un laneti olsa gerek, focus group'ta kavga çıktı. Bir ev hanımı markayı sert dille eleştirdi. Teknik olarak imkânsız bu parfüm" kısa mesajını gönderdi. Jargon bir an, bu mesajı aynen Narsis'e iletmeyi düşünmüş, sonra gidik karının kaptırından tırsıp bizzat aramaya karar vermişti. İşte bu iş de buydu. Acil olmayan önemli iş, Zeus'un istediği kurumsal kimlik filmiydi. Aslında senaryo hazırda ama her zaman daha güzeli vardır. Bulunan fikir şuydu: Tüm tanrılar Olimpos'un eteklerinde, hep beraber 'Senden Daha Güzel'i söyleyecekler, finalde Zeus bir kare, bulut miniciklerden görülecekti. Acil ve önemli iş, Mısır Tanrısı Ra ile alınacak randevuydu. Jargon, Ra'dan TOKİ Firavun Piramitfabrikleri kampanyasını rica edecekti. Ünlü Kanadalı Bağımsız Medya Yarı Tanrısı Konsensus'un dediği gibi 'Bazen bir drink yeter'di. O an listeyi değiştirecek kısa mesaj Zeus'tan geldi: "Fayton senin yanında pişsin biraz, sonra kendi işini kurar." Jargon, net yedi dakika küfür etti, sonra dahiliden Çiçil'i aradı, "İki sade kahve al, çabuk gel" dedi...

"Hey Yavrum Hey" adlı tek kişilik oyunun programı:
6 Nisan Cuma - Beşiktaş Leman Kültür (22.00)
20 Nisan Cuma - Beşiktaş Leman Kültür (22.00)
25 Nisan Çarşamba - İzmir Bios (21.00)
27 Nisan Cuma - Eskişehir Peyote (20.30)
3 Mayıs Perşembe - Ankara Route (20.00)

vedatozemiro@gmail.com

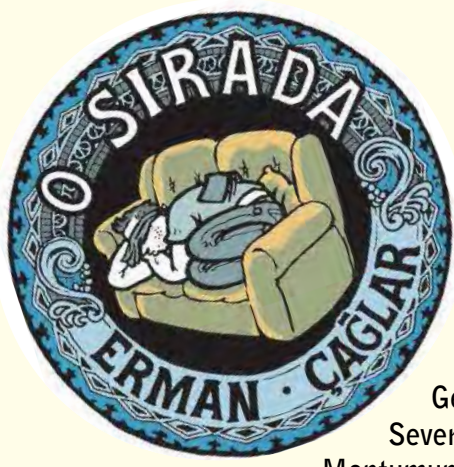
Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

Gelecekte
geliyorum cici
bebeğim, aç
avuçlarını.
Bak bunlar
gelecekte
gelen
kuruyemişler.
Gelecek kuruyemişi.

Seversin diye getirdim.

Montumun iki cebi de
ağıza kadar yüksek kalitede kuruyemişle
dolmuş. Gelecekte kuruyemiş anlayış ve
hoşgörünün bir sembolüdür, eğer bir erkek
dişisine kuruyemiş sunarsa bu sunuş "bir
saate gelirim demiştin ama sanırım 3 - 4
saate falan gelmiş olmalıyım, zaman akıp
gitmiş, adeta geleceğe doğru bir yolculuk
yaşanmış. Bu konuyla ilgili duyguları şu an
yoğun olarak yaşadığını biliyorum (attığın
mesajlar bana bunu fısıldıyor), o nedenle
sana bu kuruyemişleri insanlar arası diyalog
ve affediciliğin bir hatırlatıcısı olarak
sunmak istiyorum, lütfen çok sorun olmasın"
anlamına gelir.

Dünya üzerinde her
şey bir sebepten ötürü
meydana geliyor.
Olayları birbirine
bağlayan görünmez
ipler, çıkırıklar, çarklar
ve mekanizmalar
bizleri devamlı bir
yerlere götürüyor,
orada birileriyle
buluşturuyor, bira
falan içiliyor, hadi
buradan kalkalım şuraya gidelim deniyor,
bir bakmışsın saat gece bir olmuş, bebeğinizi
evde sizi bekliyor, sıkıntı oluyor. Eyvahlar

Meyhaneye gidiliyor.

olsun diye eve koşup çarkları, görünmez
ipleri anlatmaya çalışınca baldırınıza
kızgın demirle "sen alkollüsün" damgası
vuruluyor. Daha önceki damgaların yanına,
altına, üstüne vuruluyor. Baldırlarımız
genç ve yeni evli çiftin buzdolabı kapağı
gibi. Yaptıklarımız ettiklerimizin sembolik
kayıtları üst üste biniyor.

Benim suçum belki de
insanları çok iyi anlamak
ve onlara ihtiyaçları olan
şeyi vermek oldu. İş yerinde
o akşamüstü genel bir
mallık vardı. Basılması
gereken tuşlara basılmıyor,
düşünülmesi gereken şeyler
düşünülmüyor, atılması
gereken mailler atılmıyordu.
Vaadedilmiş ancak bir türlü
gelmeyen bir ferahlanmanın
özlemiyle insanlar önlerinde
açık duran bilgisayarlara bakıyor,
kendilerinde hurriyet.com ya da facebook
gezecek kadar bile
derman bulamıyorlardı.
Gelin dedim
dışarıda çalışalım,
düşünülecek konuları
dışarıda bir yerde
oturup düşünelim,
siz böyle çok kötü
oldunuz, neredeyse
eriyip birbirinize
kaynayacaksınız. En
kötü kabuslarımda
görüyorum böyle
şeyleri, bütün iş
arkadaşlarım erimiş birbirine kaynamış, tek
bir kişi kalmış, o da devamlı "ya burası çok
soğuk, kombinin yanında klimayı da sıcak

ayarında mı açsak" diye şikayet ediyor. Öyle
olmayalım diye dışarıda çalışmayı önerdim.
Neşeyle karşılandı.

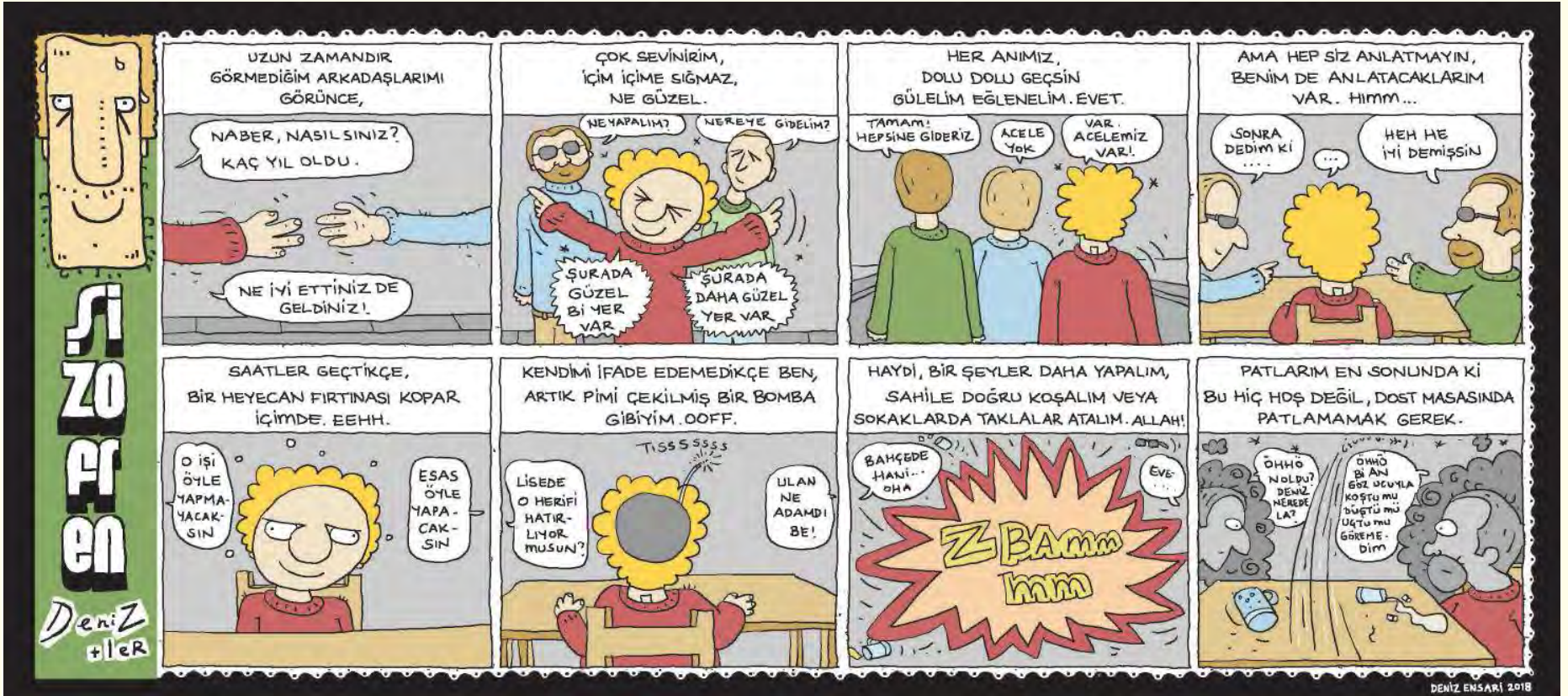
Sürüler nasıl karar veriyor ne yöne göç
edeceklerine? Hangi hayvan belirliyor
istikameti? Kollektif bir bilinç götürmüyor
mu hepsini gideceği yere? Biz de konuşa
konuşa, birinin saçını
ötekinin pantolonunu öve öve
meyhanenin önüne geldik.
Birimiz meze yeriz dedi,
ötekisi birer duble içeriz diye
atıldı, geleceğe yolculuğumuz
böyle başladı.

Eve çok geç kaldığımı
anladığımda eve çok geç
kalmıştım. Ama kafamda
güzel bir plan vardı cici
yavrum. Meyhane yolunda
ışıklı taşlar, led lambalı sihirli

değnekler satan seyyar satıcılar görmüştüm.
Bugüne kadar çok özür diledim, bazısı
sevildi kabul edildi, bazısı anlaşılmadı gerekli
ilgiyi görmedi, hepsi de çocuğum gibidir
birbirinden ayırmam; ama bu benim ustalık
eserim, şaheserim olacaktı: Eve girmeden
önce aldığım ışıklı tacı ve sihirli değneği
aktive ederim, eve girdiğimde ufak bir
ışık şovu yapıp "merhaba, ben gelecekte
geliyorum siz insanları uyarmak için geldim,
birbirinize sahip çıkın, stres kalbin en büyük
düşmanı, sağlığınıza ve huzuruza azami
dikkat edin" gibi şeyler söylerim, baktım
etkilenmiyor ışıklı aksesuarları ona hediye
olarak bırakırım diye düşündüm. Şakalar
olmazsa hediyeler aklını alacaktır diye
düşündüm. Hiçbir şeyden değil de cebime
doldurduğum kuruyemişlerden etkilenmesi hoş
bir sürpriz oldu.

Gelecekte geliyorum.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Anlasanız iyice/ Çıldırırsınız/
Kuşun göklerde/Yürüdüğünü"

Fazıl Hüsnü Dağlarca

"Su İyesi"ni mi, "Çay Ninesi"ni mi kızdırdılar. Suya tüküren mi oldu? Kim naaptı. Bir saygısızlık mı edildi. Ne oldu. Çok çok eski yağmurların aynısı. Yıllardır yıllardır öylesi yoktu. Bu kadar şiddetlisi. Koca bir deniz varmış da gökte, o yere dökülüyormuş sanki, gibisinden bişey oldu. Şakır şukur. Kıyamet kopuyor dışarda. Bir yere gidebilmen için suların ortasından ikiye ayrılması gerek. Bir asa. Afat. Antalya. Gece. Bir felaket. (Bana göre hava hoş, orası ayrı mevzu) Öğlen kalktım hâlâ yağıyor. (epey de soğuttu havayı) Gri karanlık bir gökyüzü. Yarı karanlık odada elektrik ocağının kırmızı ısıltılı üç çubuğu. Açık televizyonda gelinlerle bu gün yapmaları gereken yemeğin adını bildiren Fatih Ürek. Caddedeki turunçların (olağanüstü, mis kokulu) çiçeklerini de döktü götürdü yağmur. Olsun.

NİSAN/ KUŞ/ KEDİ/
"DOĞAL SEÇİLİM"

Geçmişlerinde şiir'e orasından burasından bi şekilde bulaşmış bütün köşe yazarları bir vesile icad edip "Nisan ayların en zalimdir" dizesini yazılarının içinde geçirirlerdi mutlaka. Nisan başlarken. Gelecek nisan da tekrardan. Bi daha.

(işte ben de aynısı, güya nakledenden naklediyormuş gibi yaparak, bir başka çeşit vesile icad etmiş oldum) "Nisan en zalim aydır! Ölü topraktan leylaklar çıkaran/ Hatıralarla arzuları aynı kapta yoğuran/ ve yağmurlarıyla uyuşuk kökleri uyaran". T. S. Eliot.

Hava açtı. Karşı dağların uçları hâlâ karlı. "Uyuşuk kökler" de bir kıpırdanma? Balkonun demirlerinde kumru yürüyor. Bu aynı kumru mu? Sen aynı kuş musun. Geçen ay gelen.

Her gün. Hiçbir zaman emin olamıyoruz. Sokak kedisinde köpeğinde falan işler kolay, hangisi hangisidir anlıyoruz da. Her gün sadece genel "Kumru" kavramıyla gelişi. Kişiselleşmeden, "The" Kumru olamayışı, aynısı olup olmadığından emin olamayışım. O garip belirsizlik. Bir şekilde rahatsız ediyor sanki. Tuhaf bir duygu; Rüyalarda olan şeylere benziyor. Her gün gelen biri var ama, o hep aynı kişi mi, yoksa değişiyor, her seferinde bir başkası mı o, çok benziyor ama tam emin olamıyoruz. Öyle dostluk mu olur. Yan yan bakıyor bana. (Aynı adamım, eğer onun için bakıyorsan)

Fazıl Hüsnü Dağlarca

Burada sokak kedileri yok. Yok gibi. Nerdeyse yok. Çok nadir. Mart kedisi çılgılığı da duyamıyorsunuz. (benim bulunduğum yer öyle) Acayip bir şeye şahit oldum. Yan yana, insan gibi yan yana yürüyen iki kedi gördüm. (yan yana o şekil, aynı hizada neredeyse omuz omuza yürüyen iki

kedi de ilk defa görüyorum) Merkezde. Yavaş yavaş yürüyorlar. Ne kaçan ne kovalayan. Her ne açıdan uygun gördülerse bir yerde durup sex yapmaya başladılar. Porno yıldızları gibi. (kedileri tenzih ediyorum, heyecansızlık açısından sadece) Bizim oralardaki kediler arasında bu işler hep bir çok çok sert mücadele, bir tecavüz havasında olup bitiyor. Bağırışlar, feryatlar. Çoğu

kere: "bırakın işte, bayan istemiyor" falan gibisinden bir müdahale mi etsem, naapsam, yoksa türün devamı açısından çok yanlış bir hamle mi olur acaba diyerekten dilemmalar arasında kıvranıp duruyorum. Bu da çok acaip geldi ama. Daha acaip. Bi kaç kovalasın, diğerlerini alt etsin, rakiplerini. Nedir o yan yana

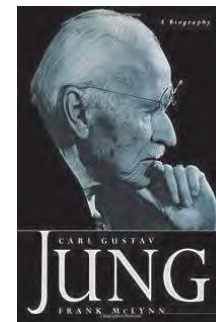
yürümeler. Sakin sakin. Bi araba altına saklan. Seni yakalasın. Tırmık at. Ağaca çık. Bakalım yakalamayı becerebilecek mi. Israrcı mı. Ya uyuzun tekiyse. En güçlü, en bıçkın, en yaman olandan yapmazsan çocuğu. Kedi nesli noolur? Neredeyse bunlara da müdahale edecek bir hallere gelmedim değil. Neler oluyor?

Keşke, belediyenin kedi barınakları var az ilerde, oradan birilerine baksaydın. Çok güzel kediler vardı. Neyse olmuş bitmiş işler.

Yazıyı tamamen bir başka meseleyle ilgili bir alıntı ile bitiriyorum:

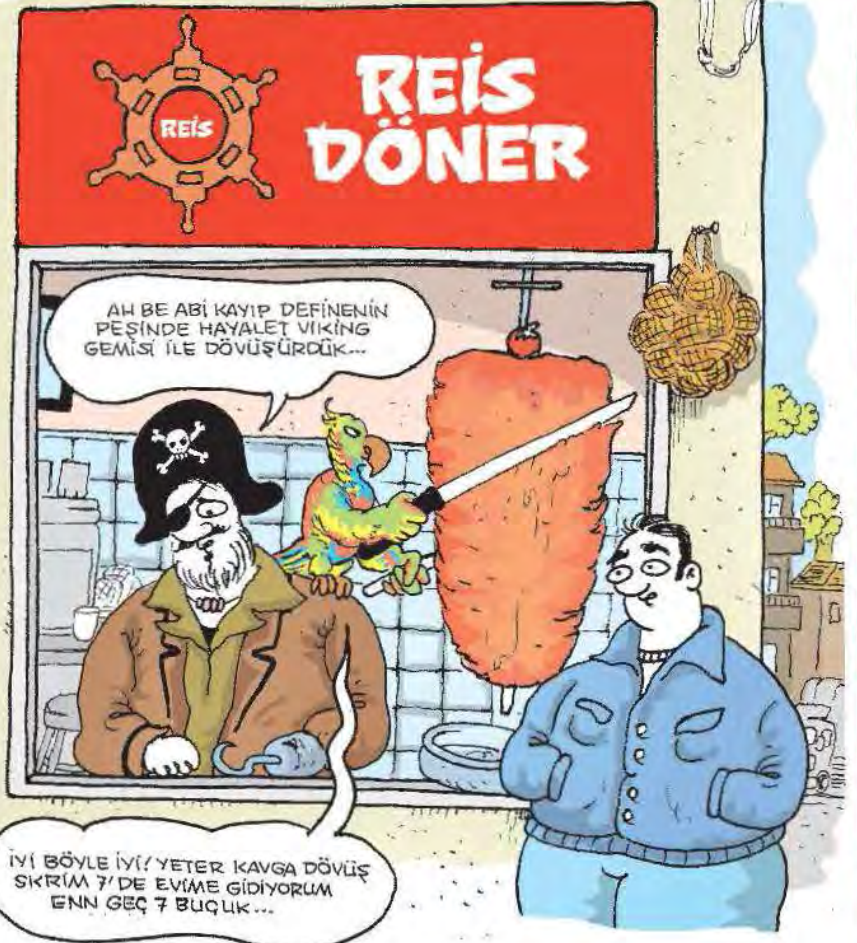
"İçe dönüklük Doğu'nun "stili" dir, tıpkı dışa dönüklüğün Batı'nın "stili" olduğu gibi... Ne var ki, içe dönüklük Batı'da anormal, hastalıklı ya da mutlaka "düzeltilmesi" gereken bir şey olarak görülür. Doğu'da ise dışa dönüklük arzu yanılısamı ve açgözlülük ifadesi olarak aşağılanır".

Carl Gustav Jung

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

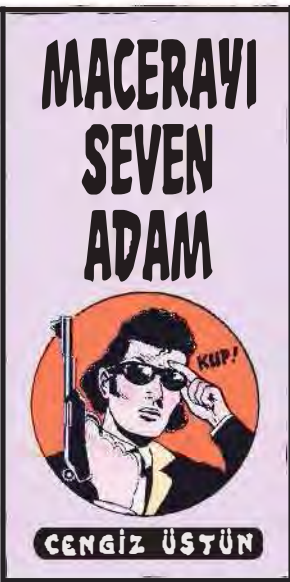
Sami

Furkan Özçoban

ALAADDİN

8 Saat yolculuk sonrası... Aydın-Didim.

Devamı haftaya...

gelen kutusu

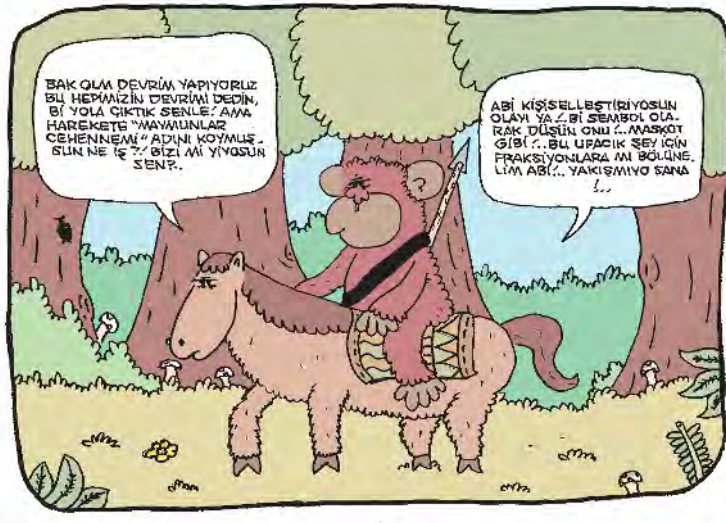
Özkan YASUN

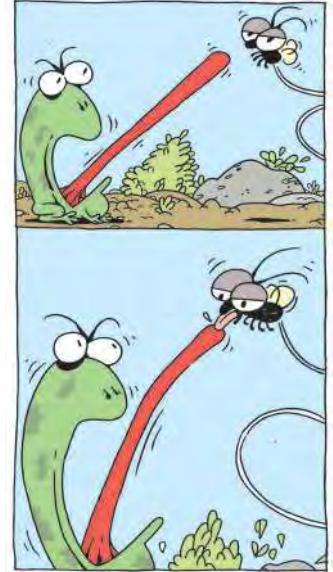
Erhan GÜNEŞ

Caner DAĞLI

Emre Mutaf

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 5 NİSAN 2018 | Sayı: 553

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Saygıman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

